

[Arbejdsministeren.]

juli 1972 om oplysninger vedrørende arbejds- og lønvilkår i forbindelse med anvisning af arbejde (AF cirk. nr. 257/72).

Med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt der fra arbejdsanvisningen sker anvisning til arbejde, der ikke opfylder arbejderbeskyttelseslovgivningens krav, skal det oplyses, at arbejdsformidlingen i tilfælde, hvor problemet bringes frem af en arbejdssøgende, vil underrette de kompetente arbejdstilsynsmyndigheder.

Det er endvidere over for arbejdsministeriet oplyst, at arbejdsformidlingskontoret i København i besvarelse af en række beslægtede spørgsmål over for Danske Studerendes Fællesråd og Faglig Ungdom har oplyst, at dette kontor ikke i noget tilfælde i forbindelse med anvisning af studenter har anvendt den i reglerne for samarbejde mellem sociale myndigheder og arbejdsformidlingen angivne mulighed for over for et socialt udvalg at attestere, at den hjælpsøgende ubegrundet har opgivet eller nægtet at påtage sig tilbudt arbejde.

Under henvisning til ovenstående skal meddeles, at jeg agter at bede arbejdsdirektoratet om over for arbejdsformidlingskontorerne at indskærpe reglerne i det ovennævnte cirkulære af 14. juli 1972, hvori det bl. a. hedder,

at AF-kontorerne ved samtale med arbejdsøgende skal søge frem til en nøje fastlæggelse af pågældendes kvalifikationer på basis af uddannelse og praktisk erfaring,

at de ved modtagelse fra arbejdsgivere af meddelelse om ledige stillinger skal søge fastslået såvel arbejdets nærmere indhold og karakter som — i muligt og hensigtsmæssigt omfang — de hertil knyttede løn- og arbejdsvilkår, samt

at arbejdsformidlingen i tilfælde, hvor der rejses tvivl om, hvorvidt løn- og arbejdsvilkår er overenskomstmæssige, ikke selv må tage stilling hertil, men er forpligtet til at opfordre den arbejdssøgende til omgående at tage kontakt med sin faglige organisation.

Af *Maisted* (FP) til socialministeren (12/7 76):

„Vil ministeren bekræfte, at bevillinger til åndssvageforsorgen er stigende, og at antal-

let af ansatte i forhold til antallet af klienter er forbedret?“

(Spm. nr. 663).

Begrundelse.

Da der ikke er tale om nedskæringer på ydelsen til de åndssvage klienter, ønskes befolkningens opfattelse, at der er tale om nedskæringer på budgetterne, afkræftet, da fremskridtspartiet ikke er bekendt med, at der er vedtaget nedskæringer på budgetterne, idet partiet tværtimod har støttet en forøgelse.

Socialminister *Eva Gredals* svar (13/7 76):

Som det fremgår af forslaget til finanslov for indeværende finansår og budgetoverslagsårene 1977-78—1979-80, er driftsbevillingerne til åndssvageforsorgen nedadgående.

Dette skyldes for det første de vedtagne generelle procentreduktioner, som i overensstemmelse med regeringsbeslutning af 3. juni 1975 om nødvendigheden af at undgå yderligere vækst i statens rammebelagte udgifter og personaleforbrug blev fastsat til 1,25 pct. i 1976-77 og henholdsvis 1,75 pct. og 2,5 pct. for de 2 følgende budgetoverslagsår.

Disse reduktioner er altså ikke noget specielt for socialministeriet, og det var forudsat, at der også inden for åndssvageforsorgen måtte kunne gennemføres besparelser gennem bedre ressourceudnyttelse uden standardnedgang i klientbehandlingen.

Herudover er der i de senere år registreret en årlig nettonedgang i antallet af interne klienter inden for åndssvageforsorgen. Siden 1974 har man yderligere ud fra forsorgens målsætning tilsigtet en styrkelse af denne tendens, idet man har bestræbt sig på i højere grad at nedbringe antallet af interne klienter med henblik på en placering under forhold, der ligger så nær op ad en normal tilværelse som muligt.

En sådan nedgang i klientantal kan ikke finde sted, uden at der sker en nedgang i antallet af ansatte — og hermed også i bevillingerne — hvorved man imidlertid må erindre, at det er det tungeste og mest personalekrævende klientel, der bliver tilbage under forsorgen, ligesom den eksterne for- sorg naturligvis må styrkes i takt med udskrivningen af klienter fra intern for- sorg.

En direkte sammenligning fra år til år